

بدون محاکمه جنایتکاران ۸ و ۷ ثوری، مردم ما صلح و شکوفایی را نخواهند دید!

هرچند سالیان درازی از سیاه‌روزهای ۸ و ۷ ثور می‌گذرد، ولی هنوز هم مردم زجرکشیده‌ی ما از پیامدهای فاجعه‌بار این دو روز شوم رهایی ندارند. دو روز هولناکی که صدها هزار قربانی از ملت ما گرفت؛ میلیون‌ها تن را بی‌خانمان کرد؛ هزاران انسان آزاده و باوجدان سر به نیست شدند؛ از کودک ۷ ساله تا مادران ۷۰ ساله مورد تجاوز قرار گرفتند؛ زیرساخت‌های اقتصادی و اجتماعی ما منهدم شدند؛ داشته‌های ملت تاراج و بر باد رفت؛ و صدها قساوت و مصایب دیگر. به همه ملت ثابت شده که سران خلقی-پرچمی و رهبران تنظیمی علت‌العلل تیره‌بختی‌ها و مرارت‌های امروزی کشور اند. از خیانت اینان بود که افغانستان مورد دست‌اندازی‌های دولت‌های مستبد پاکستان و ایران و چهل کشور اشغالگر تحت رهبری امریکا قرار گرفت.

از همه دردناک‌تر که هنوز هم جمع وسیع از عوامل این دو روز ننگین بر سرنوشت مردم ما حاکم بوده، تحت پرچم امریکا و متحدانش در دور دیگری از ستم و غارت و پلیدی مشغول اند، اما با بی‌شرمی زایدالوصفی خود را «قهرمان» می‌تراشند. بخصوص جنایتکاران ۸ ثوری که به حکم صاحبان پاکستانی و عربی و ایرانی شان کابل و سراسر افغانستان را به کشتارگاه و ویرانکده بدل نمودند، به حدی بی‌شرم و غدار اند که یک میلیونم مسوولیت وحشیگری شان را نپذیرفته برای خلاصی گردن شان از تیغ عدالت، عامل همه بریادی‌ها و سفاکی‌های چهار دهه گذشته را به «دستان خارجی» ربط می‌دهند. اما این حقیقت آشکار است که در هر پدیده‌ای، عوامل درونی نسبت به بیرونی عمدگی کسب می‌کند. اگر این تبهکاری‌ها در افغانستان به وقوع نمی‌پیوستند، مطمئناً که مردم با بلایایی از نوع طالب و داعش، انتحار و انفجار و حملات بی‌وقفه طیاره‌های امریکا و ناتو به وضع ابتر امروزی سردچار نمی‌شدند.

دولت افغانستان که متشکل از فاسدترین میهن‌فروشان و چاکران کشورهای استیلاگر می‌باشد، پیاپی زیر نام زیبای «پروسه صلح» به آدم‌خواران طالبی و گلبدینی باج داد و قاتلان را از زندان‌ها رها کرد. اما صلح بدون عدالت معنی ندارد، عدالتی که طی یک‌ونیم دهه گذشته به صورت زجرناک قربانی امیال ستمکاران و غارتگران گردیده است. حملات خونین انتحاری در کابل و ولایات، نتیجه این سیاست ضدملی است که مردم بینوای ما قربانیان عمده آن اند. در واقع دولت ملا-مافیایی ع و غ همانند دولت پوسیده کرزی، مجری سیاست‌های خاینانه‌ای اند که از سوی جان‌گیری و کاخ سفید بر آنان دیکته می‌شود. بدامنی شمال و بخصوص کندز، فرورفتن کشور در خشونت، تضادهای قومی و ستمی و مذهبی، فقر، بی‌کاری، بحران و تندروی نتایج منطقی این سیاست عوام‌فربانه است. امریکا می‌کوشد با تبدیل افغانستان به مرکز تروریزم بین‌المللی و مافیایی موادمخدر، به روسیه و چین بی‌ثباتی صادر نموده، این رقبایش را زمینگیر سازد. مردم افغانستان بهای سنگینی برای این برنامه‌های استعماری امریکا و دست‌پرورده‌های افغانش می‌پردازند. هموطنان داغدار!

تا وقتی داغ‌های ننگ هشت و هفت ثور را از دامان وطن خود نزدییم و با فجایع آن تسویه حساب روشن و بی‌گذشت نکنیم، افغانستان ما روی آرامش و خوشبختی را نخواهد دید. فرهنگ معافیت جنایتکاران و چاکران بیگانگان باعث شده که وطن ما روزتاروز در گرداب خطرناک ستم و دهشت فرو رود. بیایید دست به دست هم دهیم و وطن خود را از سیاهی و وحشت مستولی بر آن، برهانیم. جز اتحاد و آگاهی و مبارزه مردم ستمکش خود ما، هیچ راه دیگری برای رهایی و امنیت وجود ندارد.

«**حزب همبستگی افغانستان**» تمام تشکل‌ها و عناصر آزادیخواه و شرافتمند افغانستان را برای بسیج و پیکار بر ضد هر نوع بنیادگرایی، ارتجاع و مداخلات خارجی فرامی‌خواند. اتحاد و مبارزه تنها راه رسیدن به صلح، عدالت و دموکراسی است. فقط آن ملت‌هایی در جهان در امن و سرفراز زیسته‌اند که مردم شان با از خودگذری تحت پرچم یک نیروی مترقی و پیشرو به جنگ بی‌عدالتی‌ها رفته‌اند.

حزب همبستگی افغانستان

۷ ثور ۱۳۹۵ - ۲۶ اپریل ۲۰۱۶

+93 700 23 15 90 | info@hambastagi.org | www.hambastagi.org | facebook.com/hambastagi